

Lab 1: Input & output

```
s = input('Enter input: ')
```

ตัวแปร s เป็น string

```
first, last = s.split(' ') หรือ s.split() ก็ได้
```

ตัด string s เป็นท่อน (หมายถึง space) เช่น

John□Snow ตัดได้ 2 ท่อน คือ 'John' และ 'Snow'

John□□Snow ตัดได้ 3 ท่อน คือ 'John' และ ' ' และ 'Snow'

```
print('Hello', "I'm", first, last)
```

```
print('Hello ', "I'm ", first, ' ', last, sep=' ')
```

คำสั่ง print ทั้งสองบรรทัดได้ผลลัพธ์เหมือนกัน ค่า default ของ sep คือ ' ' (space)

Lab 1: Type conversion

```
s = input('Enter age: ')
```

สมมติว่าพิมพ์ 18↵

ตัวแปร s เป็น string

```
n = int(s) หรือเขียนรวบไปเลยว่า n = int(input('Enter age: '))
```

ตัวแปร n เป็น integer number

```
s = input('Enter price: ')
```

สมมติว่าพิมพ์ 35.75↵

ตัวแปร s เป็น string

```
p = float(s)
```

ตัวแปร p เป็น floating-point number

Lab 1: Substring

```
s = '2565'
```

```
n = int(s)
```

 แปลง string s ให้เป็น integer n

ถ้าแปลง integer เป็น string ใช้ฟังก์ชัน `str(...)`

```
print(s[0:2])
```

 ได้ 2 ตัวแรก คือ '25' หรือจะใช้วิธี `n // 100` ก็ได้

```
print(s[1:3])
```

 ได้ 2 ตัวกลาง คือ '56' หรือจะใช้วิธี `(n % 1000) // 10`

```
print(s[-2:])
```

 ได้ 2 ตัวท้าย คือ '65' หรือจะใช้วิธี `n % 100` ก็ได้

Q1: จงเขียนโปรแกรมที่รับราคาสินค้าและค่าขนส่งจากผู้ใช้ แล้วคำนวณยอดรวมที่ลูกค้าต้องจ่าย แล้วแสดงผลลัพธ์

ข้อนี้สินิตต้องใช้ฟังก์ชัน `input()` และฟังก์ชัน `print()`

ต้องแปลง `string` เป็น `int` ก่อน ถึงจะนำมาคำนวณ เช่น `+` `-` `*` `÷` ได้

Q2: จงเขียนโปรแกรมที่รับชื่อและนามสกุลจากผู้ใช้ แล้วนำมาสร้างเป็นสตริงใหม่ 2 สตริง โดย

สตริงหนึ่งเป็นชื่อต่อด้วยนามสกุลและมีช่องว่าง (`blank`) คั่นกลาง

อีกสตริงหนึ่งเป็นนามสกุลต่อด้วยชื่อและมี , ต่อด้วยช่องว่างคั่นกลาง

ข้อนี้สินิตต้องใช้ฟังก์ชัน `split()` เพื่อแยกสตริง 1 ตัวให้เป็นชื่อและนามสกุล

Q3: จงเขียนโปรแกรมที่รับชื่อและอายุจากผู้ใช้ แล้วคำนวณปีเกิดของผู้ใช้และแสดงผลลัพธ์

ข้อนี้สินิตต้องใช้ฟังก์ชัน `split()` ชื่อเป็น `string` อายุต้องแปลงเป็น `integer` ปีเกิดคือ ปี พ.ศ. ปัจจุบันลบด้วยอายุ

Q4: จงเขียนโปรแกรมที่รับชื่อและอายุจากผู้ใช้ แล้วคำนวณปีเกิดของผู้ใช้เพื่อสร้าง `email address` ของผู้ใช้โดย เอาชื่อมาต่อด้วยเลข 2 หลักหลังของปีเกิดและต่อด้วย `@chula.ac.th` แสดงผลลัพธ์

ข้อนี้ไม่ต้องใช้ `split()` เพราะรับอินพุต 2 ครั้ง ครั้งแรกรับชื่อ ครั้งที่สองรับอายุ

จะตัด 2 หลักหลังของปี พ.ศ. ยังไง ทำได้ 2 วิธี คือ 1) ตัด `substring` จากตัวแปร `string` หรือ

2) ใช้วิธี `mod` จากตัวแปร `integer`

Lab 2: Boolean variables

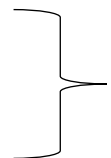
```
flag = True  
flag = False
```

```
a = 3  
b = 4  
c = 5
```

```
flag = a < b  
flag = a < b and b < c  
flag = (a < b) and (b < c)  
flag = a*a + b*b == c*c
```

“และ” ใช้ **and** “หรือ” ใช้ **or**

```
print(a)  
print(flag)
```


ตอน **print** จะทำ **type conversion** เป็น **string** ให้อัตโนมัติ

Lab 2: Quadratic equation

Q1 (3 points)

จงเขียนโปรแกรมที่คำนวณหาผลเฉลยของสมการกำลังสอง (quadratic equation) โดยให้รับสัมประสิทธิ์ a, b, c ในสมการ $ax^2 + bx + c = 0$ จากผู้ใช้แล้วคำนวณหาผลเฉลยจากสูตร $x = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$ แล้ว แสดงผลลัพธ์ดังตัวอย่างข้างล่างนี้ (a ต้องไม่เป็น 0 และ $b^2 \geq 4ac$)

หมายเหตุ: การหารากที่สองทำได้โดยใช้การยกกำลัง $\frac{1}{2}$ เช่น $2^{**}0.5$ หรือ ใช้ฟังก์ชัน `sqrt` ในโมดูล `math` ซึ่ง ต้องใช้คำสั่ง `import math` เพื่อระบุว่าโปรแกรมนี้ใช้ฟังก์ชันในโมดูล `math` และ เรียกใช้ฟังก์ชัน `sqrt` ดัง ตัวอย่างนี้

```
import math
```

```
z = math.sqrt(2) # value in z is 1.4142135...
```

ข้อนี้สมมติว่าอินพุตเข้าเงื่อนไข $a \neq 0$ และ $b^2 \geq 4ac$ เสมอ นิสิตไม่ต้องตรวจสอบอินพุตว่าตรงกับเงื่อนไขหรือไม่
สังเกตว่าใน `test` ก็ไม่มีอินพุตที่ไม่เข้าเงื่อนไข และโจทย์ก็ไม่ได้บอกว่าถ้ามีอินพุตที่ไม่เข้าเงื่อนไข จะให้ทำอย่างไร

Lab 2: Quadratic equation

Q2 (3 points)

จงเขียนโปรแกรมที่หาว่าสามารถหาผลเฉลยของสมการกำลังสองจากสูตร $x = -b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}$ ได้หรือไม่

โดยตรวจสอบว่า $b^2 - 4ac \geq 0$ และ $a \neq 0$ แล้วแสดงผลลัพธ์ดังตัวอย่างข้างล่างนี้

ข้อนี้ให้คิดต้องเขียนนิพจน์เพื่อคำนวณค่า True หรือ False ได้

เพื่อหาว่า (1) $a \neq 0$ มีค่าเป็นเป็น True หรือ False

เพื่อหาว่า (2) $b^2 \geq 4ac$ มีค่าเป็นเป็น True หรือ False

แล้วเชื่อมด้วย logical and ว่า (1) และ (2) เป็น True หรือ False

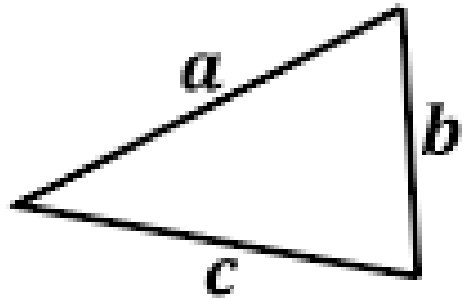
แล้ว print ค่านั้นออกมา

Lab 2: Triangle

Q3 (3 points)

จงเขียนโปรแกรมที่รับความยาวด้าน 3 ด้านของสามเหลี่ยมจากผู้ใช้ แล้วตรวจสอบว่าเป็นด้านของสามเหลี่ยม หรือไม่ และแสดงผลลัพธ์ดังตัวอย่างข้างล่างนี้

ข้อนี้สินิดต้องรู้ `Triangular Inequality Theorem`
ด้านทั้งสามคือ a , b , c ต้องเข้าเงื่อนไขนี้ ถึงจะเป็นสามเหลี่ยม

$$a + b > c$$

$$a + c > b$$

$$b + c > a$$

Lab 2: Pythagorean theorem

Q4 (3 points)

จงเขียนโปรแกรมที่รับความยาวด้าน 3 ด้านของสามเหลี่ยมจากผู้ใช้ แล้วตรวจสอบว่าเป็นด้านของสามเหลี่ยม มุมฉากหรือไม่ และแสดงผลลัพธ์ดังตัวอย่างข้างล่างนี้

ข้อนี้รับอินพุต a, b, c แต่ไม่ได้บอกว่าด้านใดจะเป็นด้านที่ยาวที่สุด ถ้าดูใน test ด้านที่ยาวที่สุดอาจจะเป็น a หรือ b หรือ c ก็ได้ ดังนั้นถ้าทักทักว่าด้านที่ยาวที่สุดคือ c โปรแกรมก็อาจจะทำงานผิดได้ ผมลองเสนอ 2 วิธีเลือกวิธีใดวิธีหนึ่ง

วิธีที่ 1: หาด้านที่ยาวที่สุดก่อน (c)
แล้วเช็คเงื่อนไข $a^2 + b^2 = c^2$
ไม่บอกว่าทำยังไง ลองคิดดูเอง

วิธีที่ 2: ทำทุกด้าน
เช็คเงื่อนไข $a^2 + b^2 = c^2$ หรือ
เช็คเงื่อนไข $a^2 + c^2 = b^2$ หรือ
เช็คเงื่อนไข $b^2 + c^2 = a^2$

ในทางปฏิบัติ มี **rounding error** เช็คค่าเท่ากับไม่ได้ เช็คค่าคลาดเคลื่อนไม่เกิน ทศนิยมตำแหน่งที่ 6 แทน

$$|a^2 + b^2 - c^2| < 0.000001$$

ถ้าเงื่อนไขนี้เป็นจริง ก็พอที่จะประมาณได้ว่าเป็นสามเหลี่ยมมุมฉาก (c เป็นด้านตรงข้ามมุมฉาก)

Lab 3: if-else

Q1 (4 points)

จงเขียนโปรแกรมที่คำนวณหาผลเฉลยของสมการกำลังสอง (quadratic equation) โดยให้รับสัมประสิทธิ์ a, b, c ในสมการ $ax^2 + bx + c = 0$ จากผู้ใช้แล้วคำนวณหาผลเฉลย

จากสูตร $x = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$ ได้ให้ คำนวณและพิมพ์ผลเฉลย

ถ้าไม่สามารถหาได้ให้พิมพ์ข้อความ 'No real solution.' ดังตัวอย่างข้างล่างนี้

```
if there are real solutions :
```

```
    คำนวณผลเฉลยตรงนี้
```

```
    print('x = ', ...)
```

```
else:
```

```
    print('No real solution.')
```

Lab 3: if-elif-else

Q2 (7 points)

จงเขียนโปรแกรมที่รับน้ำหนัก (kg.) และส่วนสูง (m.)

จากผู้ใช้มาคำนวณ bmi จาก น้ำหนัก (kg.) / ส่วนสูง (m.) ยกกำลัง 2 แล้วแสดงผลว่าผู้ใช้มีรูปร่างในระดับใดดังนี้

```
if bmi < 18.5:
```

```
    print('ผอม')
```

```
elif bmi < 23.0:
```

```
    print('รูปร่างปกติ')
```

```
elif bmi < 25.0:
```

```
    print('รูปร่างอ้วน')
```

```
elif bmi < 30.0:
```

```
    print('อ้วนระดับ 1')
```

```
else:
```

```
    print('อ้วนระดับ 2')
```

ต่ำกว่า 18.5 ผอม

ไม่น้อยกว่า 18.5 แต่ต่ำกว่า 23.0 รูปร่างปกติ

ไม่น้อยกว่า 23.0 แต่ต่ำกว่า 25.0 รูปร่างอ้วน

ไม่น้อยกว่า 25.0 แต่ต่ำกว่า 30.0 อ้วนระดับ 1

ไม่น้อยกว่า 30.0 อ้วนระดับ 2

ไม่จำเป็น
~~18.5 <= bmi and~~ bmi < 23.0

สูตรคำนวณ **ดัชนีมวลกาย (BMI)**

$$\text{ดัชนีมวลกาย} = \frac{\text{น้ำหนัก (กก.)}}{\text{ส่วนสูง (ม.)}^2}$$

$$\text{BMI} = W / (H ** 2)$$

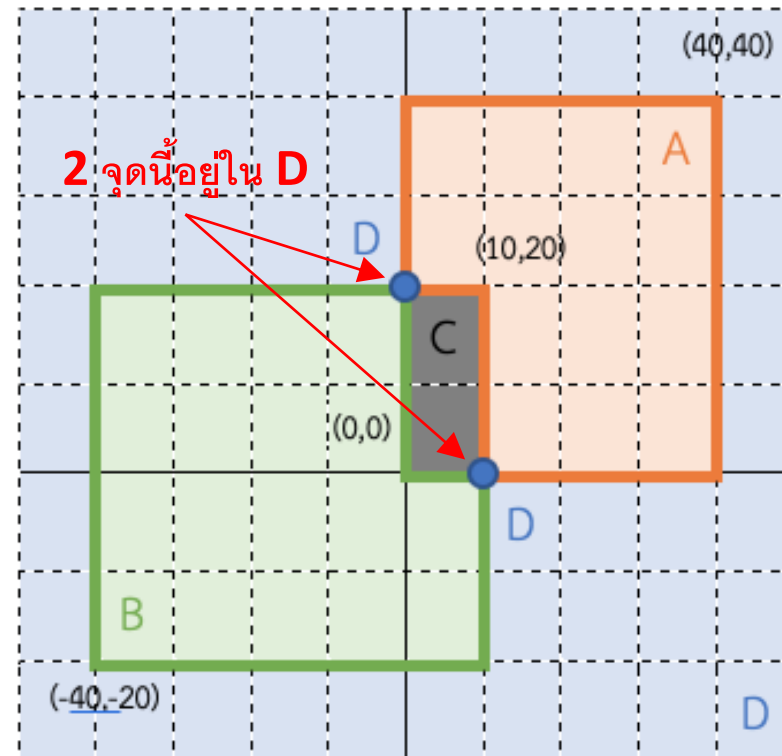
Lab 3: Is (x,y) in a rectangle $(x_1,y_1), (x_2,y_2)$? $x_1 < x_2$ $y_1 < y_2$

Q3 (6 points)

จงเขียนโปรแกรมที่รับพิกัด (x,y) ของจุดหนึ่ง ในรูปแบบจำนวนเต็ม แล้วตรวจสอบว่าจุดนั้นอยู่ในบริเวณ A หรือ B หรือ C หรือ D ในรูปข้างล่าง

$(x_1 < x \text{ and } x < x_2) \text{ and } (y_1 < y \text{ and } y < y_2)$ ไม่นับจุดบนเส้นขอบ
 $(x_1 \leq x \text{ and } x \leq x_2) \text{ and } (y_1 \leq y \text{ and } y \leq y_2)$ นับจุดบนเส้นขอบ

```
if (x,y) in C:  
    print('(x,y) is in C')  
elif (x,y) in A:  
    print('(x,y) is in A')  
elif (x,y) in B:  
    print('(x,y) is in B')  
else:  
    print('(x,y) is in D')
```


Lab 3: check multiple conditions

Q4 (5 points)

จงเขียนโปรแกรมที่รับรหัสนิสิต แล้วตรวจสอบว่าเป็นรหัสที่ใช้ได้ คือ

- เป็นเลข 10 หลัก
- เลข 2 หลักแรกเป็นปีที่เข้าเรียน (50-66)
- เลขหลักที่ 3 (จากหน้า) เป็น 3, 4 หรือ 7
- เลข 2 หลักสุดท้ายของรหัสนิสิตเป็นรหัสคณะ คือ 21 22 23 24 25 26 27 28

แนะนำให้ใช้ตัวแปร **boolean (c1, c2, c3, c4)** เก็บเงื่อนไขทั้ง 4 ข้อ
ว่าเป็น **True** หรือ **False** ลองเขียนโค้ดให้ดู 2 แบบ

แบบที่ 1

ถ้าเอาเงื่อนไขทั้งหมดมาโค้ดไว้ตรงนี้จะเขียนยาวมาก
เลยให้เก็บไว้ในตัวแปร **c1, c2, c3, c4** แทน

```
if c1 and c2 and c3 and c4:  
    print('Valid ID')  
else:  
    print('Invalid ID')
```

แบบที่ 2

```
if not c1:  
    print('Invalid ID')  
elif not c2:  
    print('Invalid ID')  
elif not c3:  
    print('Invalid ID')  
elif not c4:  
    print('Invalid ID')  
else:  
    print('Valid ID')
```

Lab 4: if-elif-else

รับ input จาก keyboard

Choose circle, square or rectangle : *circle* ↵
square ↵
rectangle ↵

```
if circle:
```

```
... ..
```

Length of the radius of the circle : 3.6 ↵

Area is 40.71504079052372

```
elif square:
```

```
... ..
```

Length of the side of the square : 3.6 ↵

Area is 12.96

```
elif rectangle:
```

```
... ..
```

Length of two sides of the rectangle : 2.5, 3.6 ↵

```
else:
```

```
... ..
```

Area is 9.0

Lab 4: if-elif-else

Weight : 61.3 kg ↵

Height : 1.65 m ↵

รูปร่างปกติ

Weight : 159.3 lbs ↵

Height : 4.92 ft ↵

อ้วนระดับ 2

Weight : 110.8 lbs ↵

Height : 167 cm ↵

ผอม

Assume ว่าป้อน input ถูกต้องเสมอ

xxx kg/lbs

xxx m/ft/cm

float ↗

↖ space

1 kg = 2.205 lbs

100 cm = 1 m = 3.2808399 ft

Lab 4: if-elif-else

	กลุ่ม 1				กลุ่ม 2			
	ปริญญาตรี		บัณฑิตศึกษา		ปริญญาตรี		บัณฑิตศึกษา	
รหัสนิสิตขึ้นต้นด้วย	ภาค 1/2	ภาค 3	ภาค 1/2	ภาค 3	ภาค 1/2	ภาค 3	ภาค 1/2	ภาค 3
50 – 55	18,000	4,500	26,000	7,000	14,500	4,500	19,000	7,000
56 เป็นต้นไป	21,000	5,250	31,000	7,750	17,000	5,250	23,000	7,750

เลขหลักที่ 3 (จากหน้า) ของรหัสนิสิตระดับปริญญาบัณฑิต คือ 3, 4 และบัณฑิตศึกษา คือ 7

เลข 2 หลักสุดท้ายของรหัสนิสิตเป็นรหัสคณะ

รหัสคณะในกลุ่ม 1 คือ 21 23 25 28

รหัสคณะในกลุ่ม 2 คือ 22 24 26 27

ตัวอย่างการทำงาน:

Enter student ID : 6033235423

Enter semester : 1

Registration fee : 21000

Id นิสิตที่ valid

- เป็นเลข 10 หลัก
- เลข 2 หลักแรก ≥ 50
- เลขหลักที่ 3 จากหน้า เป็น 3 หรือ 4 หรือ 7 เท่านั้น
- เลข 2 หลักสุดท้าย เป็น 21 - 28 เท่านั้น

semester ที่ valid คือต้องเป็น 1, 2, 3 เท่านั้น

เช็ค string เลขก็ได้ว่าเป็น '1' หรือ '2' หรือ '3' ไม่ต้องแปลงเป็น int

Write easy-to-read code

- เรียบเรียงความคิดก่อน อย่าดันสด แบบโค้ดไปคิดไป
- ตั้งชื่อตัวแปรให้สื่อความหมาย เช่น `x`, `y`, `a`, `b`, `n`, `id`, `sid`
`studentId`, `numStudents`
- ถ้าโค้ด 1 บรรทัดยาวเกินไป ให้เขียนเป็นหลาย ๆ บรรทัดแทน

Otherwise you can do something like this:

```
if (a == True and  
    b == False):
```

or with explicit line break:

```
if a == True and \  
    b == False: 
```

Using parentheses, your example can be written over multiple lines:

```
a = ('1' + '2' + '3' +  
     '4' + '5')
```

The same effect can be obtained using explicit line break:

```
a = '1' + '2' + '3' + \  
     '4' + '5' 
```

Lab 5: while loop n times (n is known)

```
i = 0
while (i < 5):
    i = i + 1
    print(i)
```

1
2
3
4
5

```
for i in range(1, 6):
    print(i)
```

1
2
3
4
5

Lab 5: while loop n times (n is **not** known)

```
while True:  
    name = input("Input: ")  
    if name == "quit" or name == "q":  
        break
```

Ken

Lim

Pim

quit

Lab 5: initialize and then iterate

```
n = int(input("Number of students : "))
i = 0
while i < n:
    i = i + 1
    score = float(input("Student " + str(i) + " : "))
```

Number of students : 5

Student 1 : 76

Student 2 : 84

Student 3 : 97

Student 4 : 80

Student 5 : 65

```
min = ค่ามากที่สุด
while ...:
    if x < min:
        min = x
```

```
sum = 0
while ...:
    sum = sum + x
avg = sum / n
```

```
max = ค่าน้อยที่สุด
while ...:
    if x > max:
        max = x
```

Lab 6: loop again

ตัวอย่างการทำงาน:

Next word : **My**
Next word : **name**
Next word : **is**
Next word : **next**
Next word : **word**
Next word : **.**
Sentence: My name is next word
loop จนกว่าจะเจอ fullstop

ตัวอย่างการทำงาน:

Enter an integer : **12**
12 is divisible by:
1
2
3
4
6
12
loop 1 to n (n = 12)

ตัวอย่างการทำงาน:

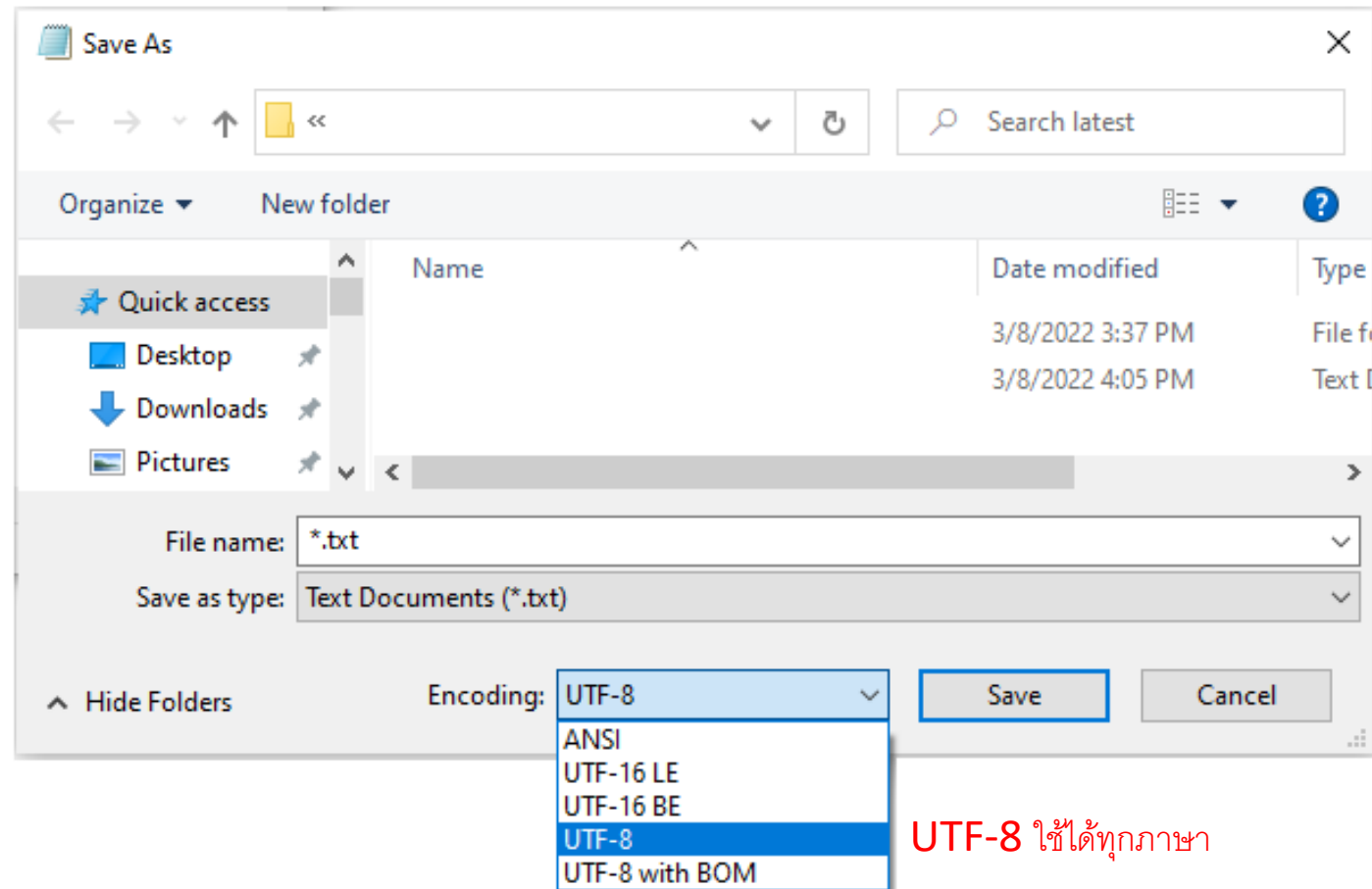
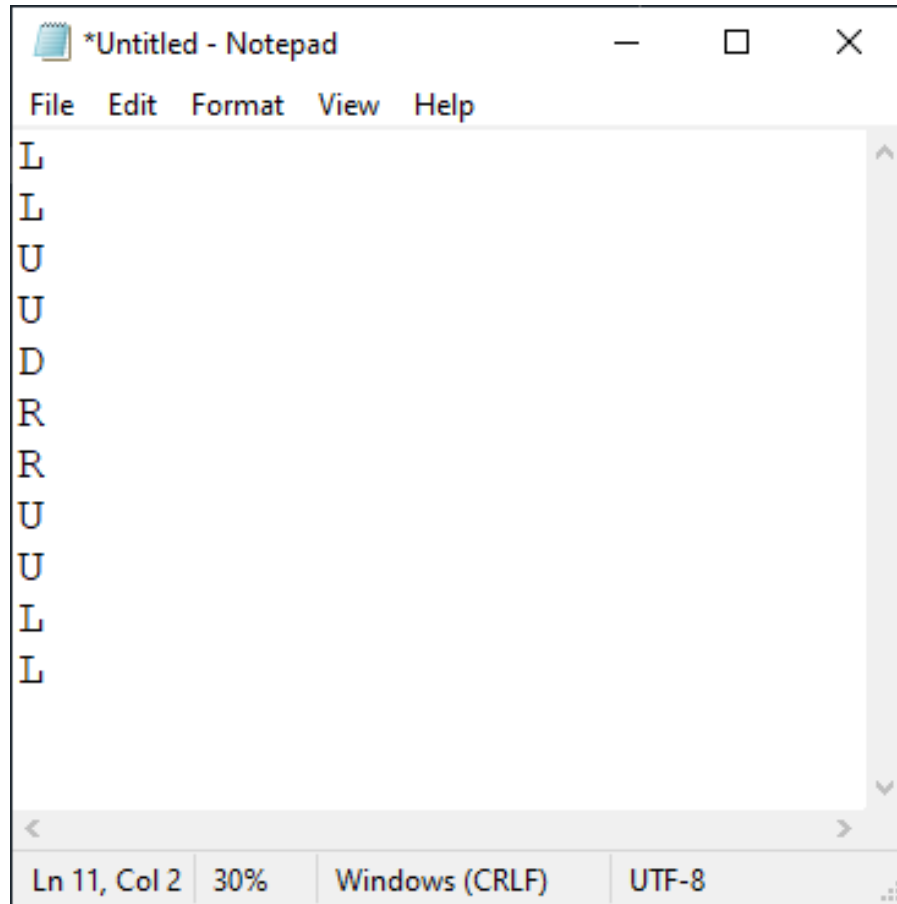
Day 1 : **32.6**
Day 2 : **34.4**
Day 3 : **35.0**
Day 4 : **34.6**
Temperature dropped on day 4
Day 5 : **35.2**
Day 6 : **35.6**
Day 7 : **34**
Temperature dropped on day 7
loop 1 to 7

ตัวอย่างการทำงาน:

withdraw : **60000**
Insufficient fund.
withdraw : **40000**
withdraw : **20000**
Insufficient fund.
withdraw : **10000**
Balance is 0
loop จนกว่า balance = 0

Lab 7: Read a File

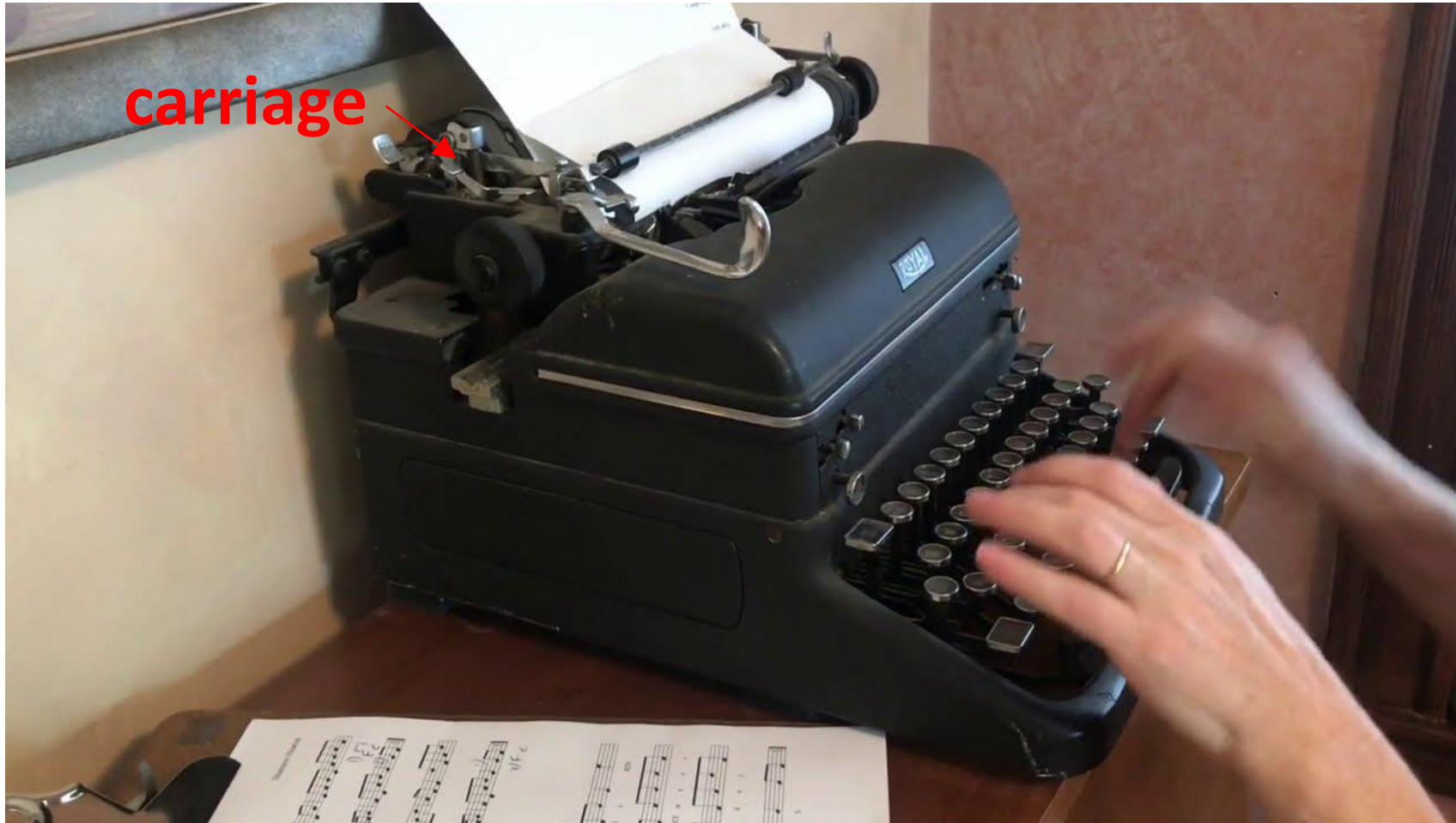
ใช้โปรแกรม **Text Editor** เช่น **Notepad** เพื่อสร้างไฟล์อินพุต

UTF-8 ใช้ได้ทุกภาษา

```
f = open('C:\\Users\\Chat\\Documents\\robot.txt', 'r')  
for x in f:
```

ในแต่ละรอบ x จะมีค่าเท่ากับ L หรือ R หรือ U หรือ D และมี \r\n ต่อท้าย

Windows ใช้ \r\n

Linux ใช้ \n

\r carriage return

\n line feed

ใช้ \ นำหน้าเพื่อบอกว่าเป็น

ตัวอักษรพิเศษ ดังนั้นเมื่อจะ

หมายถึงตัวอักษร **backslash**

จึงเขียนเป็น //

carriage return อยู่ในเครื่องพิมพ์ดีด ปัจจุบันไม่มีแล้ว

```
f = open('robot.txt', 'r')
```

```
for x in f:
```

ในแต่ละรอบ **x** จะมีค่าเท่ากับ **L** หรือ **R** หรือ **U** หรือ **D** และมี `\r\n` ต่อท้าย

ถ้าไม่ต้องการ `\r\n` ให้ใช้ **x.strip()** เพื่อเอา **white-space character** ด้านหน้าและด้านหลังออก

แต่ถ้าต้องการอ่านไฟล์แบบไม่เอา `\r\n` มาด้วย เขียนแบบนี้

```
f = open('robot.txt', 'r')
```

```
lines = f.read().splitlines()
```

```
for x in lines:
```

ในแต่ละรอบ **x** จะมีค่าเท่ากับ **L** หรือ **R** หรือ **U** หรือ **D** ไม่มี `\r\n` ต่อท้าย

ฟังก์ชัน **read()** จะอ่านทั้งไฟล์มาเป็น **string** ชั่นเดียว แล้ว **split** ด้วยฟังก์ชัน **splitlines()** เป็นแต่ละบรรทัด

โดยไม่มี `\r\n` ติดมาด้วย แต่ถ้าใช้ฟังก์ชัน **split('\n')** จะผิด ถ้าบรรทัดสุดท้ายในไฟล์มี `\r\n` ต่อท้าย จะ **split** ได้เกินมา **1** บรรทัด
แต่ถ้าใช้ **splitlines()** จะไม่เจอปัญหานี้

Lab 8: List

```
items = ['apple', 'banana', 'cherry']  
for x in items:  
    print(x)
```

```
for i in range(len(items)):  
    print(items[i])
```

#index i = 0, 1, 2

```
items = ['1.1', '2.2', '3.3']  
print(items)  
items = [float(x) for x in items]  
print(items)
```

#list of string
#['1.1', '2.2', '3.3']
#list of float
#[1.1, 2.2, 3.3]

```
f = open('robot.txt', 'r')
```

```
lines = f.read().splitlines()           #ได้ลิสต์ [line1, line2, ...]  
items = lines[0].split(' ')            #lines[0] คือบรรทัดแรก
```

ถ้า `f.read().split(' ')` มันจะติด `\n` มากับ item สุดท้าย
ต้อง `f.read().strip().split(' ')`

เวลา split ด้วย space เช่น `a□b□c□□d` จะได้ลิสต์ที่มีของ 5 ชิ้น
เพราะได้ empty string ที่อยู่ระหว่าง `□` และ `□` มาด้วย

```
items = text.split(' ')  
items = [x for x in items if x != '']    #exclude empty string
```

```
items = [x.lower() for x in items if len(x) > 3]  
items = [...(2.จะทำอะไร)... for x in items if ...(1.เงื่อนไข)...]
```

```
def calculate():  
    return a1, a2, a3                                #return multiple values  
  
def run():  
    b1, b2, b3 = calculate()
```

กำหนดค่าเริ่มต้นของ studentScore และ itemScore ก่อน
แล้วพยายามคำนวณหาค่าให้ได้

```
studentScore = [0,0,0,0,0,0,0,0,0]    #มีนักเรียน 8 คน  
itemScore = [0,0,0,0,0,0,0,0,0,0]    #มีจำนวนข้อ 10 ข้อ
```

สมมติว่า itemScore = [7, 5, 0, 1, 0, 2, 6, 3, 4, 8]

```
m = [x for x in itemScore if x == min(itemScore)]  
m = [x for x in range(0, 8) if itemScore[x] == min(itemScore)]  
m = [str(x) for x in range(1, 9) if itemScore[x - 1] == min(itemScore)]
```

ลิสต์ m จะมีค่าดังนี้

```
[0, 0]    #ได้ item ที่มีค่าน้อยสุดในลิสต์  
[2, 4]    #ได้ index ของ item ที่มีค่าน้อยสุดในลิสต์  
['3', '5'] #ได้ index + 1 ของ item ที่มีค่าน้อยสุดในลิสต์  
           #ทำ type conversion เป็น string ด้วย เพื่อนำไป join
```

ฟังก์ชัน min() และ max() ใช้หาค่า min และ max ในลิสต์
--

' '.join(m) จะมีค่าเท่ากับ '3 5'

ฟังก์ชัน join จะนำ string ' ' มาเชื่อมของในลิสต์ m

เขียนให้ดูอีกแบบ ใช้ตัวแปร space แทน string ' '
space = ' '

space.join(m) จะมีค่าเท่ากับ '3 5' เหมือนกัน

ถ้าใช้ loop จะยากกว่า เช่น เมื่อเป็นของชั้นที่ 2 ขึ้นไป ต้องมี space ด้วย
ดังนั้นจึงใช้ฟังก์ชัน join()

Lab 9: List Operations

```
a = ['apple', 'banana', 'cherry']  
a.append('orange')
```

```
['apple', 'banana', 'cherry', 'orange']
```

=====

```
a = ['apple', 'banana', 'cherry']  
a.insert(1, 'orange')
```

```
['apple', 'orange', 'banana', 'cherry']
```

ถ้าจะไม่ให้ insert ช้ากับของที่มีอยู่แล้ว นิสิตต้องเช็คเอง

```
a = ['apple', 'banana', 'cherry']  
a[1] = 'blackcurrant'
```

```
['apple', 'blackcurrant', 'cherry']
```

=====

```
a = ['apple', 'banana', 'cherry']  
a.remove('banana')
```

```
['apple', 'cherry']
```

```
a = ['apple', 'banana', 'cherry']  
print(a[1])
```

Banana

=====

a = [] คือ empty list

len(a) คือ จำนวน items ใน a

List Methods

Python has a set of built-in methods that you can use on lists.

Method	Description
<code>append()</code>	Adds an element at the end of the list
<code>clear()</code>	Removes all the elements from the list
<code>copy()</code>	Returns a copy of the list
<code>count()</code>	Returns the number of elements with the specified value
<code>extend()</code>	Add the elements of a list (or any iterable), to the end of the current list
<code>index()</code>	Returns the index of the first element with the specified value
<code>insert()</code>	Adds an element at the specified position
<code>pop()</code>	Removes the element at the specified position
<code>remove()</code>	Removes the item with the specified value
<code>reverse()</code>	Reverses the order of the list
<code>sort()</code>	Sorts the list

```
cars = ['Ford', 'BMW', 'Volvo']  
cars.sort()   หรือจะ print(sorted(cars)) ก็ได้  
print(cars)
```

หา sum digits เช่น zz1xa2d3

พิจารณาทีละ 1 character ว่าเป็น decimal (0 - 9) หรือไม่

String Type	Example	Python .isdecimal()	Python .isdigit()	Python .isnumeric()
Base 10 Numbers	'0123'	True	True	True
Fractions and Superscripts	'⅔', '2²'	False	True	True
Roman Numerals	'Ⅳ'	False	False	True

Enter a number between [0,9]: 3

[3, 13, 23, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 43, 53, 63, 73, 83, 93]

ให้ loop 1 - 100 แล้วแปลงเป็น string ดูว่ามี character ที่เป็น 3 หรือไม่

ถ้าใช้ก็ append ลงใน list หรือจะใช้ list comprehension ก็ได้

วิธีเช็ค substring

'3' in '11234'

True

'23' in '11234'

True

'21' in '11234'

False

if (item in item_list == False):

Bug! มันจะไม่เข้าเงื่อนไข if ต้องใช้ not หรือ วงเล็บ

text = '11234'

s = '3'

if (item **not** in item_list):

if (**(**item in item_list**)** == False):

'3' in text

True

s in text

True

Lab 10: Dictionary operations

```
a = {  
    '2301117': 'Calculus I',  
    '2301118': 'Calculus II',  
    '2301286': 'Probability'  
}
```

`a['2301117']`) หรือ `a.get('2301117')` จะมีค่าเท่ากับ 'Calculus I'

`a.keys()` จะมีค่าเท่ากับ ['2301117', '2301118', '2301286']

`a.values()` จะมีค่าเท่ากับ ['Calculus I', 'Calculus II', 'Probability']

`a.items()` จะมีค่าเท่ากับ ลิสต์ของ **ทูเปิ้ล** (key, value)

```
[('2301117', 'Calculus I'), ('2301118', 'Calculus II'), ('2301286', 'Probability')]
```

```
if '2301117' in a:
```

```
    if 'Calculus I' in a.values():
```

`a['2301117'] = 'Chemistry'` แก้ไข (change)

`a['2301499'] = 'Senior Project'` เพิ่ม (add)

`a.pop('2301117')` ลบ (remove)

`for k in a:`
 `print(a)` พิมพ์ key ทุกตัวใน a

`b = a.copy()`

```
cars = {  
    'customer1': { 'pen': 2, 'pencil': 1 },  
    'customer2': { 'pen': 3, 'ruler': 1 },  
    'customer3': { 'pencil': 1, 'rubber': 1 }  
}
```

nested dictionaries

`a = {}` คือ empty dictionary

`len(a)` คือ จำนวน (key,value) ใน dictionary

```
a = {  
    'Bill': 15,  
    'Carlos': 3,  
    'Anne': 10  
}
```

```
[x for x in a if a[x] == max(a.values())]      # หา key ที่ value มีค่ามากที่สุด  
{k: v for k, v in sorted(a.items())}           # sort by key จากน้อยไปมาก
```

sort by value จากมากไปน้อย

```
{k: v for k, v in sorted(a.items(), key=lambda item: item[1], reverse=True)}
```

Tuples

ทูเปิ้ลมีลักษณะคล้ายกับลิสต์ แต่มีความยาวคงที่ และไม่สามารถแก้ไขข้อมูลในทูเปิ้ลได้ ข้อมูลในทูเปิ้ลอาจจะเป็น number, string, boolean ใดๆอย่างหนึ่ง หรือผสมกันก็ได้

ตัวอย่างการสร้างทูเปิ้ล

```
t1 = (1, 2)
t2 = (3.14, 'abc', True)
```

สร้างทูเปิ้ลจากตัวแปร

```
x = 10
y = 20
p1 = (x, y) # จุดในระบบพิกัดฉาก 2 มิติ
```

การอ่านค่าจากทูเปิ้ล

```
t = (3.14, 'abc', True)
a, b, c = t
```

a และ t[0] จะมีค่าเท่ากับ 3.14
b และ t[1] จะมีค่าเท่ากับ 'abc'
c และ t[2] จะมีค่าเท่ากับ True

ส่งทูเปิ้ลเป็นพารามิเตอร์ให้ฟังก์ชันได้

```
def test(t):
    a, b, c = t
    print(t[0], t[1], t[2])

test((3.14, 'abc', True))
```

Dictionary Methods

Python has a set of built-in methods that you can use on dictionaries.

Method	Description
<u>clear()</u>	Removes all the elements from the dictionary
<u>copy()</u>	Returns a copy of the dictionary
<u>fromkeys()</u>	Returns a dictionary with the specified keys and value
<u>get()</u>	Returns the value of the specified key
<u>items()</u>	Returns a list containing a tuple for each key value pair
<u>keys()</u>	Returns a list containing the dictionary's keys
<u>pop()</u>	Removes the element with the specified key
<u>popitem()</u>	Removes the last inserted key-value pair
<u>setdefault()</u>	Returns the value of the specified key. If the key does not exist: insert the key, with the specified value
<u>update()</u>	Updates the dictionary with the specified key-value pairs
<u>values()</u>	Returns a list of all the values in the dictionary


```
'''ตรวจสอบฟังก์ชัน is_equal'''  
assert is_equal([1.0,2.0],[4.0,-5.1,-99.2]) == False
```

Test case ที่เป็น **assert** ใช้ตรวจสอบว่านิสิตได้เขียนฟังก์ชันที่โจทย์กำหนดไว้หรือไม่ เช่น กรณีนี้ต้องมีฟังก์ชัน **is_equal()** และถ้าใส่พารามิเตอร์เป็น **[1.0,2.0]** และ **[4.0,-5.1,-99.2]** แล้วจะต้องได้ **return value** เป็น **False**

Test case แบบนี้จะช่วยให้นิสิตได้คะแนนจากการเขียนโค้ดฟังก์ชันได้ถูกต้อง ถึงแม้ว่าโปรแกรมหลักจะทำงานผิด นิสิตก็ยังได้คะแนนบ้าง

ประกาศ

คาบเรียนที่ตรงกับวันหยุด ให้นิสิตทำแล็บส่งตามปกติ หากมีข้อสงสัยให้ถามทางกลุ่ม LINE หรือช่องทางอื่น ๆ ที่อาจารย์ผู้สอนแจ้งไว้

วันสอบมิดเทอม/ไฟนัล

ดูในประมวลรายวิชาและติดตามประกาศบน MyCourseVille

สอบมิดเทอม/ไฟนัล
นำโน้ต 1 แผ่น A4
หน้า/หลัง
เข้าได้ 1 แผ่น

ปีการศึกษา 2566/ภาคการศึกษาต้น

ทวิภาค

2301172 COMP PROG LAB

ปฏิบัติการคอมพิวเตอร์และการโปรแกรม

COMPUTER AND PROGRAMMING LABORATORY

คณะวิทยาศาสตร์ (ภาควิชาคณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์)

1.0 CREDIT HOURS = NL23 1.0 CR

(LAB 2.0 HR)

เงื่อนไขรายวิชา : COREQ 2301170

หลักสูตรและโปรแกรมการศึกษา

เงื่อนไขรายวิชา

1. รายวิชาที่ต้องสอบผ่าน (Prerequisite-Prer) หมายถึง รายวิชาที่ต้องสอบผ่านก่อน
การลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นๆ

ถอนวิชาแล็บ (1172) ไม่ต้องถอนวิชาเลคเชอร์ (1170)

2. รายวิชาบังคับร่วม (Corequisite : Coreq) หมายถึง รายวิชาที่ต้องเรียนก่อน หรือ
เรียนพร้อมกับรายวิชานั้น (ในกรณีที่เรียนก่อน ไม่จำเป็นต้องสอบผ่าน)

3. รายวิชาควบ (Concurrent : Concur) หมายถึง รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมๆ กับรายวิชานั้น

4. รายวิชาที่คณะอนุญาตให้เรียน (Consent of Faculty: C.F.) หมายถึง รายวิชาที่ต้อง
ได้รับอนุญาตจากคณะก่อนการลงทะเบียน